

Derin Uyku

Bahar Akman

Komiser Tunç (2020'ler / Günümüz)

Gözüne giren güneşle uyandı. Beyoğlu'nun pis bir sokağında, pis bir perdenin tozlu aralığından süzülen güneş, kızarmış gözlerini yaktı. Göğsündeki dağılmış sigara kokulu sarı saçlardan yavaşça sıyrılıp doğruldu. Kolu uyuşmuştu. İş üstünde miydi? Seks miydi? Neredeydi? "Seks" dedi, dudak büküp. Biraz gevşedi. Katılaşmış kaslarını açmaya çalıştı, gerindi.

Alkolden kurumuş dudaklarını zor ayırdı birbirinden. Odaya göz gezdirdi. Tozlu halifleksin üzerinde eski, kiremit rengi bir koltuk, salona bitişik mutfakta, yerde ağzı büzülmüş çöp torbaları... Duvarda asılı saçma sapan resimler. Bütün odaya göz gezdirdikten sonra gözü yorgana sıkıca sarılmış kadının siyah ojeli ayağında takılı kaldı. Yerdeki karışıklıkta sigarasını buldu, yaktı.

Kapı aralığına asılmış küçük aynada yüzüne baktı. Sağ omzunda bir ısırık izi ona göz kırpyordu. Kurumuş, küçücük kalmış yeşil bir sabunu köpürtmeye çalıştı. Eline yapışan kısmıyla yüzünü yıkadı. Soğuk suyla ayıldı. Rutubetten ağırlaşmış havluya uzandı, sonra iğrenerek çekti elini. Lavabonun kenarındaki sigarayı aldı, pencereye uzandı buz gibi elleriyle.

Soğuk bir İstanbul sabahıydı. Kendini deplasmanda bulduğu bu evde yanan kombiye rağmen içi ürperiyordu. Sigarası dudağının aralığında asılı, öylece pencereden baktı. Islak kaldırımın üstünde gördüğü sadece sokağın karşısındaki kafeydi.

"Evlerinde bir menemen bile yapamayan üşengeçlerin takıldığı bir kahvaltı-kafe."

Vücutundaki uyuşukluğu atmaya çalışıyordu. Kadın uyanmadan kaçmak lazımdı. Yoksa kahvaltıda kendini, adını bile hatırlamadığı bir kızla bulması an meselesiydi. Üstten ikinci düğmesi kopmuş beyaz gömleğini, kotunu giydi aceleyle. Hem aceleyle, hem sessizce... Böyle sabahlarda bir tilki gibi çevik hazırlanırdı. Beyazın üzerine yayılmış şarap lekesini görmezden geldi. Montunu geçirdi hızlıca. Evden süzüldü.

Galata'daki yeni fırın-börekçiye uğradı önce. Eli belindeydi Nursen'in. Kızgındı güya. Cilveyle sokuldu.

“Yavrum, aşk olsun, bir ruhsat almamıza yardım ettin, sonra kayboldun.”

Gözlerini buğulu cama çevirdi. “Valla iş, güç Nursenciğim.” İnanmaz baktı Nursen. Sonra ciddileşti.

“Metinler geldi geçen gün, biraz sorgu sual ettiler.”

Umursamaz göründü komiser. “Takılma hallolur, ne zaman hallolmadı ki?”

Elini omzuna koydu kadın, yaklaştı. “Bak bizim seninle hukukumuz var Tunç, sevişmek bahane, biliyorsun. Başını belaya sokma, biraz huzur bul istiyorum artık, yorulmadın mı? Sana mı kaldı dünyayı düzeltmek diyeceğim ama çok beylik bir laf olacak.”

Bir sandalye çekip oturdu, etli bacaklarını üst üste attı.

Dostça uzandı Tunç, ojeli yumuşak elleri sıktı. “Beni merak etme, boş ver bunları, ben hallederim. İşine gücüne bak sen, paranı kazan, unutma, Emniyet daima hizmetinde.” Göz kırpı.

Beyaz, yumuşak kolunu nazikçe kaldırdı Nursen, garsona seslendi. “Yavrum süt kaynat komiserine, yanına da Kürt böreği ver, kenar olsun.”

Nursen'in dükkândan İstiklal'e yürüdü. Sağdaki hostelde çocuklar temizlik yapıyordu. Selamlaştı. *Başka bir yere takılmadan eve*, diye düşünüyordu. Üstü başı...

Galata'dan Tünel'e çıkarken çaldı telefon. Tam da Mevlevihane'nin önünde.

"Efendim Kerbela!"

"Komiserim, şimdi aradılar, aynı mahallede üçüncü vaka... Aynı şekilde bulunmuş..." Sesi zayıfladı. "Yine maktul kadın."

"Adli Tıp?"

"Az önce geçti Doktor Hanım."

Gömleğine baktı. "Eve uğrayacak vakit var mı?"

"Komiserim, valla siz bilirsiniz ama Müdür Bey de yoldaymış..."

"Kerbela, dolabımdan bir gömlek kap gel o zaman, olay mahallinde buluşalım."

"Emredersiniz Komiserim."

Sigarasından derin bir nefes çekti. "Orospu çocuğu, yine doğradın di mi kadının birini... Bulucam ulan seni."

Acele adımlarla uzandı Cihangir'e.